

Dopisi.

Iz Pekla. Kakor sem Vam, gospod urednik, zadnjič obetal, sporočam Vam sedaj, kako sem nosil starim mamicam »vražji bič« v Bučkovce in Drakovce. Bilo pa je to tako-le: One tedne, ko je bilo tako lepo in je solnce tako toplo sijalo, zadel sem košek »vražjega biča« na svoje rame in še več takih čarodejnih korenin, ki posebno hasnijo za dojno. Pa Vam, gospod urednik, ne bom tega tako natanko popisoval, ker vem, da Vi na take reči malo verujete. Ko čokljam in krevasam po Kolmansčaku, ugrelo me je neznanško to grozovito blato, ki se je po celi cesti zibalo in mlaščalo, da sem komaj noge izdiral. No, mislim si, Bog mi le daj skoro do »Zadruga« priti, tam se pa spočijem in tudi z okusnim sirom malo poživim, potem pa jo mahnem k prijatelju Kocpeku na eno ročko jabolčnice. Prišedši do zadrugnega poslopja, najdem tam več ljudij v živahnem pomenku; kaj hudiman, mislim si, ali so vsi ti možaki prinesli sem mleka, ali pa so prišli ponj. Pozdravim jih, povprašam, kakor se sploh povprašujejo ljudje božji, ako kje skupaj pridejo. Pa mislite, da sem dobil kak pošten odgovor. Ne, in ne! Vsi so se nekako muzali in skrivnostno med sabo šepetali ter pogledovali v zadrugni hram. Aha, mislim si, sira bi radi zvečili, sira, kakor jaz. Kar se prikaže med durmi visok možak, visok pravim, in mustače je imel pod nosom, pa pravo cesarsko kapo na glavi in zraven njega še nek drug človek, ki je prinesel velik kotel. »Asten«, začne visok možak v cesarski kapi in z mustači pod nosom: »Zadruga je b'la tožena zaradi dolga, ki bi ga morala plačati, zdej se pa bo licitiralo«; vdari s paličico po kotlu in »kdo da več« zakričal je izpod dolgih mustačev. No sitnost sitna; tukaj sem mislil dobiti sira, sedaj pa mi ponujajo kar cel kotel, kakor da bi jaz res v peklu za vse »Štajerčijance« žgance kuhal. Tako, zdaj ste jo pa skupili, to imate zdaj! Načelnik »Štajerčijanec«, tajnik ga tudi fuli skrivoma, pa odobrj z malo izjemo ves v »Štajerčevem« košu, pa bo tudi konec društva »štajerčijanski«. Tako godrnjaje jo mahnem k svojemu staremu znancu Kocpeku. Ko ženskam poprodam nekaj svojega imenitnega vraštvu, stopim k njemu v sobo in mraz me je spreletel, ko ga zagledam za mizo sedečega ostudno ptujsko krapavico razpravljati. »Kaj, tudi ti to nesnago bereš, kaj takega pa vendar nisem mislil o tebi«, mu v jedni sapi zatrobim. Izgovarjal se mi je na vse mogoče načine, nazadnje pa mi je vendar obljubil, slovo dati na večne čase tej ostudni živalici. Oprtam se znova ter grem in prodajam dalje po hišah in slučaj me pripelje tudi k Potočnjakovim, ki imajo cigleno streho. Prodam materi v kuhinji svojega blaga in hočem iti. No, pa dobra žena me je ustavila in mi začela praviti, naj grem v hišo, kjer »stari kroto kolje«. Bes te plentaj in te vaše krote in mesarije. Grem dalje in moje zveste noge me prinesejo pred hišni prag Bolkovega Franca. Že na dvorišču najdem eno krotico ležati, katero je ravno ena pujčika nekaj kotala in preobračala, no, menda bi rada videla, koliko glasov je »orehovski prerok« pri zadnji deželnozborski volitvi dobil. Tudi tukaj sem skupil lep skupiček, katerega varno zadrghnem v svoj mošnjiček. Ko se ravno odpravljam, pride gospodar s pošte ter prinese štiri lepe, debele krapavice, eno za sebe, eno za Gašpariča, pa tudi gospod župan Mikln so imeli eno in Muhičev Franc, če ga poznate, tisti, ki ima mlatilnico na »danf«, je tudi imel eno tako živalico. Oho, kaj pa ali vam Bučkovcem in Drakovcem tako diši to krapavičino meso, ki ga še niti dihur ne mara? Li res verujete, da vam »Štajerc« že na tej zemlji ustvari nov raj. Ali ste res tako nedomisljivi, da ne sprevidite zvičajnih nakan tega »cotara«? Slovensko duhovenstvo in slovensko posvetno razumnštvo sramoti in ogovarja, kedaj pa kaj takega stori z nem-

škimi velikaši? Mar res mislite, da nemški odvetniki med svoje nemške kmete kar cele vreče rumenega zlata sipljejo. Nikakor ne! Tudi med nemškimi kmeti je kakor pri nas, kdor vstrajneje in pridneje dela ter pametno gospodari, mu Bog blagoslovi njegove žulje in znoj.

Ker se je noč storila, spravim se na pot črez »Grajo« domov. Toda nisem še storil petdeset korakov, kar me prestraši velika svetloba. Bog pomagaj, požar! Res s pravim žarečim plamenom je gorel Kramarjev mlin, ves kakor je bil dolg in širok; gasili in polivali smo, da se je vse cedilo in nazadnje, ko je mlin popolnoma zgorel, posrečilo se nam je vendar ogenj srečno ugasniti. Kakor se je zvedelo, padel je mlinarju baje »Štajerc« v grod, kateri je prišel med kamna ter tako zanetil požar. No, pač ta prismoda nikjer nič dobrega ne napravi! Zdaj pa: z Bogom, gospod urednik, truden in premočen sem, prihodnjič pa Vam bom popisal, kako sem hodil v Radislavce na lov, ker veste, gospod urednik, tudi spreten lovec sem, in če napravim kako lovsko srečo, prvo žival ali zverjad, naj si bo dlakasta ali pernata, bo Vaša. Dotlej pa: Srečno!

Puščavnik iz Pekla.

Od Sv. Bolfenka pri Središču. (Pogreb.) Dne 8. t. mes. je bil pri nas pogreb, kakoršnega tukajšnji župljani niso še doma nikoli videli. Dne 6. t. m. je umrla v 53. letu svoje dobe, po dolgotrajni bolezni, izborna gosposinja Doroteja Zabavnik, rojena Zobo- vič, soproga Franca Zabavnika, uglednega posestnika in mnogoletnega župana v Vod-rancih. Blaga pokojnica je bila vrla mati, katera je svojih šestero otrok v pravem duhu vzgojila. Pogreba sta se vdeležila sicer samo dva gospoda duhovnika, t. j. vlč. gosp. I. Č., duhovnik v pokoju in vlč. gosp. V. I., kapelan pri Sv. Miklavžu. Domači g. župnik je v jutro istega dne nekako zbolel, in dasi se je napolnil na sprevid, moral se je vrniti nazaj domov, ker mu je postalo na potu zelo slabo. Ta neprijetni dogodek je dal nekaterim jezikom, ki se po nepotrebnem preradi gibljejo, povod, da se gospod župnik ni hotel spreveda vdeležiti. Ne vem, zakaj bi on kot sorodnik pokojnega soproga to storil? Veleč. g. o. A. Z. frančiškan v Čakovcu, ki je oddaljen pokojničin sorodnik in rad zahaja v svoj domači kraj, tudi ni mogel priti, ker ga je zadržalo neko silno opravilo. Posebno veselje je vdeležencem tega spreveda naredilo krasno petje; ker je bil četrtek, prišlo je iz sosednih krajev več gg. učiteljev, ki so zapeli nagrobnico. Njim se je pridružil domači, pod vodstvom gosp. učitelja Sp. lepo napredujoči pevski zbor. Svojcem in vsem ljudem, kateri so jo le količkaj poznali, bila je pokojnica oseba, da jih je pod solncem, ki obseva slovensko zemljo, malo enakih. Bodi ji blag spomin in sladek pokoj!

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Šolska veselica.) Pretečeno nedeljo, dne 25. prosinca smo imeli šolsko veselico v korist ubogih šolskih otrok. Peli smo, deklamirali in igrali. Deklamacije so bile tri: »Ali smem Slovenec biti?«, »Štirje letni časi« in »Tri božje čednosti«. Ali Vam smem vsaj prvo kratko razložiti, gospod urednik? V prvi nastopi osem mladih junakov in ena junakinja, predstavljajo Avstrijo. Slovenec, okrašen s slovenskim trakom, poprašuje svoje tovariše, izmed katerih zastopata dva po dva druge narode, če sme biti Slovenec. Zmeren, pošten in pravičen Nemec v gornještajski noši mu prijateljsko potrdi, rekoč: »Me Nemec biti veseli, pa kar mi Nemcu je ljubo, tudi ljubemu sosedu bo. Ti smeš Slovenec biti.« Nemški prenapetnež pa ne trpi Slovenca, Slovenije ne pozna, vse za kulturo nemško ima. »Ne smeš Slovenec biti.« Pravičen Lah, pošten Mažar istotako ljubita Slovenca in mu želita vse dobro, kar je tudi jima samima ljubo. A zopet odrekata Slovencu vse pravice laški italianissimo in mažaronski ember, ki da odduska svoji prenapetosti v tem svojem

geslu: »maj bizon! semmi ešetre — ne smeš Slovenec biti!« Poln zaupanja se obrne Slovenec do Avstrije, črno-rumeno oblečene deklice, z avstrijskim grbom v roki, če sme biti Slovenec. »Ne boj se sin, ti smeš Slovenec biti, — bil vselej zvest si Avstrijan, tudi zate je ustav moj dan. Se hrib omaja, pade hrast, Slovenec cesarju brani čast. Ti smeš Slovenec biti.« Zdaj nastopi katoličan, z belo-rumenim trakom okrašen, s križem v roki, zastopnik tiste vere, ki pripoznava in brani vse narode brez izjeme. »Otroci enih ste pravice — ne činite si nasprot' krivic.« Zdaj se pa vsi pobratijo, si v roke sežejo z željo: da zgine 'z Avstrije prepri, cvete med nami rajski mir. Zedinjeni zavpijmo vsi: Naj vera, cesar, dom živi! — Kar je dalo mičnost celi deklamaciji, je bila pri vsakem druga primerna oblika, pa tudi nastop sam. »Štiri letne čase« in »Tri božje čednosti« so prednašale deklice v krasni obleki, primerni vsakemu času, vsaki čednosti, čednosti s križem, sidrom in srcem v roki. Bil je to lep, res čaroben nastop. Igra »Mladi šolarji« predstavlja skrbno mater, ki redno pošilja v šolo svoje otroke in ko pridejo domu, jih tudi izprašuje, kaj so se v šoli lepega naučili. V igri »Kaj se bo Jožek učil« se prepričata Rudolf, bodoči pek in Jože, ki hoče biti dimnikar, kateri je lepši stan. Na zadnje premaga Jože, ki zakliče: S tebe bebec, ne bo nič; jaz pa bom velik gospod, gospod dimnikar. Daljša je bila predstava »Gospod iz Trsta«. Šolarji imajo slavnost. Proslavljajo slavno zmago pri Sisku nad Turki (l. 1593) in pa 25 letnico papeževanja Leona XIII. Ciril, sin uboge in bolne matere, poveljuje Ravbarja, znanega slovenskega junaka, šolar-katehet pa omenja papeževih zaslug za takratne bojne čase, da rodovitnega polja niso poteptala turška kopita, da se na naših cerkvah ni zasvetil polumesec. Nazadnje proslavlja sv. očeta Leona XIII. o priliki 25 letnice papeževanja. Gospodu iz Trsta posebno dopada Ciril s svojim Ravbarjem. V mladih letih ga je rešil Cirilov oče, da ni zmrznil na potu. Ker je bil priden, ga je poslal v Trst, kjer je postal velik trgovec, in je zdaj prišel enkrat spet v svojo ožjo domovino. Ko zve, da je Cirilov oče bil njegov rešitelj, obljubi, da bo v zahvalo za to skrbel za Cirila, ki si izvoli duhovniški stan, kateremu bo to najlepší spomin na današnjo slavnost. Bili so to res prijetni trenutki, ko smo na odru gledali mlade igralce in igralko, ki so tako samozvestno in spretno izvršili svojo nalogo.

Sklepno je učitelj gosp. Kosi v svojem govoru razvijal glavna vzgojevalna načela ter polagal starišem na srce, da naj vse storijo tudi oni za svoje otroke, da bo mogla šola doseči svoj namen. Pri obdarovanju se je razdelila večinoma cela obleka najubožnejšim otrokom. V ta namen se je našlo veliko, dobrih src, usmiljenih dobrotnikov. Bodi vam izrečena v imenu otrok najtoplejša zahvala, posebno g. nadučitelju Miheliču, ki je v ta namen storil neštete korake.

Tako se je vršila pri nas šolska veselica.

Ljubno. (Nova zadruga.) Dne 20. jan. t. l. se je na Ljubnem osnovala zadruga za rejo bikov. Zadruga obstoji pod imenom: »Zadruga za rejo bikov na Ljubnem«, sodnijski okraj Gornjigrad, vpisana zadruga z omejenim poroštvom. Zadruga ima svoj sedež na Ljubnem in obsega vso občino Ljubno. Zadruga ima namen povzdigniti govedorejo s tem, da bi v zadostnem številu skupno se nakupovali in redili plemenski biki marijadvorskega plemena.

Predstojništvo zadruga je sestavljeno iz 6 udov in 3 namestnikov. Izvoljeni so: Jos. Dekort, načelnik, Janez Kopušar, načelnika namestnik, Fr. Ks. Petek, tajnik in blagajnik, Franc Juvan, Jurij Nlinar, Matija Dežman, odborniki, Franc Sedmak, Eranc Cizej, Alojzij Klemenšek, odborniki. Razsodnja je sestavljena iz 3 udov in 2 namestnikov. Izvoljeni so: Martin Juvan, Janez Ročnik, Franc Za-

lesnik odborniki, Vincenc Jeraj, Matevž Oprčan, odbornik. Namestnika. Eden opravljeni delež znaša 10 K, pristopnina 2 K, in letnina za vsako v letni zadrugi spisek vpisano kravo in telico 1 K. Zadrugi je dosedaj 22 udov pristopilo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Namestnikom pl. Taubenberg v deželni šolski svet je imenovan dr. Manger vitez pl. Kirchberg. On poroča v deželni šolski svet o upravnih in gospodarskih rečeh.

Promocija. Na graškem vseučilišču je bil promoviran doktorjem vsega zdravilstva g. Rihard Karba, rojak iz Ljutomer.

Iz pošte. Poštna upraviteljica Terezija Mank v Kloštru pri Laškem je predstavljena v Kraubat. Poštna upraviteljica Eleonora Križan v Gornjih Zrečah je predstavljena v Wegscheid.

Oče g. Friderika Emich, profesorja na tehnični visoki šoli v Gradcu, Peter Karol Emich je nagloma v Konjicah umrl.

V Radgoni je umrla železninarjeva soproga Ivana Halbärth.

V Gotovljah pri Celju je umrla nadučiteljeva soproga gospa Marija Šumljak roj. Topolnik, v 26. letu starosti. Sprevod se je vršil v nedeljo, dne 25. t. m. ter ga je vodil njen sorodnik gosp. profesor Ivan Vreže iz Maribora.

Za prvo porotno zasedanje v Mariboru l. 1903 je izvoljen predsednikom porotnega sodišča dvorni svetnik in predsednik okrožnega sodišča [Robert Greistorfer in kot njegovim namestnikom deželnosodni svetovalci dr. Franc Vovšek, dr. Ign. Pevetz in Anton Morokutti.

Iz šole. Nadučitelj pri Sv. Duhu v Lučah je postal definitivni učitelj pri Sv. Andreju v Slov. goricah gosp. Alojzij Majcen, šolski voditelj v Narapljah definitivni učitelj pri Sv. Duhu nad Ptujem g. Anton Pesek, kot učitelj pri Sv. Kungoti je nameščen g. Ivan Kavčič, prov. učitelj pri Dev. Mar. v Polju; kot učiteljica v Teharjih dosedanja supletinja gđc. Barb. Sapanek, v Artičah dosedanja supletinja gđc. Olga Mazi.

Mariborske novice. Dne 25. t. m. se je uprizoril v Narodnem domu Finžgarjev narodni igrokaz s petjem »Divji lovec«. Dvorana je bila polna slovenskega občinstva, ki je občudovalo spretno igrance in se radovalo nad lepim petjem. — Prihodnjo nedeljo, dne 1. febr. je v Narodnem domu ples za gospodo. Igrala bo godba bosanskega pešpolka št. 2 iz Gradca. — Dne 27. t. m. je začelo goreti v kleti trgovca Čepe v dravski ulici. Trgovskemu učencu se je po nerodnosti užgal bencin. Požar se je hitro pogasil. — V Mariboru je ta mesec desetkrat začelo goreti. Ljudje se norčujejo in se vprašajo: Ali je že danes bil ogenj? Stvar pa je pravzaprav resna in bi trebalo bolj paziti kot se je dosedaj. — Ruski kružek nameravajo si ustanoviti mariborski Slovenci. V vseh večjih mestih že imajo ruske kružke, samo Mariborčani so se še le sedaj začeli zanimati za jezik naših mogočnih bratov. Želeti je, da se ta misel kmalo uresniči ter da se jih veliko oglasi k temu predavanju. — Soproga narednika Demel je padla 21. t. m. tako nesrečno po stopnicah, da je takoj umrla. Rajna je bila v blagoslovljenem stanju ter zapusti štiri majhne otroke. — V petek popoldne se je ustrelil v Mariboru 27letni trgovski pomočnik Jožef Langthaler. Ob 7. uri zvečer ga je že drugi posnemal. Ustrelil se je 17letni brezposelni Maks Likavec. — V petek zjutraj ob 8. uri je zgorelo poslopje posestnika Jakoba Riedl v Pobrežju pri Mariboru. Posestnik je bil sicer zavarovan, ker pa ni plačal zavarovalnine, katere rok je potekel s koncem lanskega leta, se ne ve, ali mu bode zavarovalnica izplačala zavarovalnino.

Iz sodne dvorane. Zaradi javnega nasilstva je bil obsojen 15letni fant, Pšeničnik iz Tragučove, na 6 tednov težke ječe, postreene s postom vsak teden. Obsojeni je pil s svojim bratom in sestro v gostilni El. Herič v Mariboru. Ko se ga je malo nalezal, je začel razsajati. Policaju, ki ga je hotel zapreti, se je ustavljal ter ga psoval. — 24letni Matija Dvoršak od Sv. Jakoba v Slov. gor. je dobil 6 tednov ostrega zavora, ker je svojemu gospodarju pokradel jabolko v vrednosti 20 K. — Na tri mesece težke ječe je bil obsojen 19letni Rudolf Čerovšek, rojen v Spod. Polskavi, ker je z nožem zabodel v Framu delavca Antona Kristof.

Tečaj za mizarske mojstre v Gradcu traja od 3. febr. do 14. marca. Poučuje se od 1. do 6. ure. Javiti se je pri mizarski zadrugi v Gradcu, kjer se je že več mojstrov in pomočnikov oglasilo.

Proglasežen za mrtvega. Na prošnjo Julijane Jančič, posestnice v Sp. Dupleku, se je začelo sodnijsko postopanje, da se proglasi njen mož mrtvim. Imenovani je baje utonil 16. septembra 1901 v Dravi. Kuratorjem je postavljen Karol Pečar, posestnik v Spod. Dupleku. Vesti o izglubenem naj se naznanijo do 15. maja t. l. kuratorju ali pa c. kr. okrožni sodnji v Mariboru.

V Vuhredu je umrl dne 26. t. m. po dolgi mučni bolezni veleposestnik g. Franc Pahernik. Pokojnik je stal vedno ob strani svojega slovenskega naroda ter se rad pote goval za zmago slovenske stvari. Njegovo dobro srce in njegove darežljive roke so bile daleč na okrog znane. Mnogo občin in društev ga je imenovalo svojim častnim udom. Najlepši spomenik pa si je postavil ranjki s krasno farno cerkvijo, ki bo njegovo ime oznanjala še poznim rodovom. Pokoj njegovi blagi duši!

Vojaške vaje za poljedelce. Toliko rezervisti, kolikor nadomestni rezervisti v vojski in domobranstvu, ki morajo letos na vojaške vaje, smejo, ako so vinogradniki, iti na vojaške vaje šele meseca avgusta. Tozadnje prošnje naj se tekom meseca marca ulagajo na pristojna okr. glavarstva.

Roparji. Posestnikov sin Alojz Kovačič iz Gorisnice v ptujskem okraju se je peljal 7. t. m. okoli 9. ure zvečer iz Maribora proti domu. Ko se je peljal skozi gozd pri Sv. Miklavžu, so ga napadli trije moži. Prvi je hitro prijel konja za uzo, druga dva sta ga pa prijala ter mu preiskala vse žepe. Oropala sta mu trideset kron ter so potem vsi trije izginili v gozdu. Roparji so bili našemljeni, zato jih napadeni ni poznal. Orožniki roparje pridno iščejo.

Ogenj. V sredo, 15. jan. t. l. okoli polnoči je nastal požar pri posestniku Andreju Matjašiču v Slovenji vasi na Hajdini. Pogorelo je gospodarsko poslopje, hlevi, vozovi, krma, stelja, konjska oprava ter vse poljsko in drugo orodje. Živino so komaj rešili. Skupne škode je 3700 K, a revež je bil zavarovan samo za 1200 K. Pomagajte nesrečniku! — V noči od 22. na 23. t. mes. okoli 2. ure zjutraj je začel goreti škedenj posestnika Jož. Stoper p. d. Adam v Oplotnici. Ogenj se je tako hitro razširil, da je zgorelo gospodarsko poslopje in veliki del hiše, čeravno je bilo večji del vse zidano iz opeke. Zgoreli so tudi vsi vozovi ter shranjeno seno in živila. Škode je okoli 3000 kron, ki pa se bo vsaj deloma pokrila z zavarovalnino.

Ptujske novice. V Bregu je umrl 21. t. m. vpokojeni strojevodja in hišni posestnik Tšcharitsch. — Dokler traja huda zima, se ne bo v I. razredu ljudske šole poučevalo, ker majhni otroci preveč trpe od mraza na potu v šolo. — Brez sledu je izginil Franc Osenjak, ki je bil v ptujski bolnišnici v službi. — V četrtek, 22. t. mes. se je posestnik Fr. Fras tako napil v neki gostilni, da je zgubil mošnjo s 1390 kronami, katere je hotel naložiti v posojilnici. — Pri tukajšnji sodnji je zaprt Franc Šegula iz Sakošaka, ker je vino kradel. — Jo že imajo, ono zvito žensko, ki je izvabila ptujskemu Simonu Hu-

terju 80 K, češ, da jo je poslala neka gospodinja iz Sv. Bolfenka na Kogu, katero Huter dobro pozna. Sleparka se imenuje Ida Pletershek iz Koga. Sedaj mora v Ormožu premišljevat staro resnico, da nič ni tako skrito, da bi ne postalo enkrat očito.

Iz Sv. Jurja na juž. žel. Lansko leto jih je umrlo pri nas 124 in sicer 61 moškega in 63 ženskega spola v skupni starosti 3552 let in pride povprečna starost na eno osebo 28 let, 7 mes., 16 dni. Umrli so v sledeči starosti: do 1. leta 33, 5. l. 37, 10. l. 3, 20. l. 0, 30. l. 3, 40. l. 1, 50. l. 6, 60. l. 6, 70. l. 9, 80 l. 14, 90. l. 9 in do 100. l. 3.

Celjske novice. Občni zbor »Rinke« vršil se je v nedeljo, dne 25. prosinca v sejni dvorani Nar. doma. — Predstava delavskega podpornega društva se bode vršila v nedeljo, dne 15. svečana, ne 8. svečana t. l. Preložili so isto vsled prošnje celjskih slovenskih trgovskih uslužbencev, ki priredijo dne 8. svečana ples. — Celjski mestni očetje so odklonili prošnjo okrajnega zastopa za prispevek k zgradbi brvi čez Savinjo pri Grenadirju. »Südmarki« v Gradcu pa dovolijo vedno enoglasno po 100 K, nemara da se bo hitreje sezidal nemški most do Adrije. — V nedeljo, dne 1. svečana t. l. je predstava v Narodnem domu. Uprizorila se bo veseloigra »Pri belem konjčku«. — Dne 8. svečana t. l. prirede slovenski trgovski sotrudniki pod pokroviteljstvom gosp. Peter Majdič-a na korist »Dijaškemu domu« prvi trgovinski plesni venček. Z veseljem pozdravljamo to misel, kar nam služi kot dokaz, da se naši trgovski nastavljenici zavedajo narodne dolžnosti, in nadejamo se, da se bode venček, za katerega dela pripravljavni odbor velike priprave, gotovo častno in gmotno izvršil. Zelo okusna vabila so se že razposlala.

Iz Buč pri Kozjem. Dne 23. jan. t. l. se je vršila v občini Buče-Vrnskegorica volitev v novi občinski odbor, pri katerej sta se pokazali dve stranki, ki sta si močno nasprotovali. V okolici Vrenskgorice, ki meri dobro tretjino cele bučke fare, je stopil na čelo g. Jurij Božiček, veleposestnik v Vrenskgorici. Druge Bučenarje pa je vodil župan in nekdanji vrl narodnjak, ki pa sedaj trobi v nemškutarski rog. Zadnja leta je med pristnimi Slovenci uradoval le nemški. Sedaj je propadel ter upamo, da bode sedaj nemškutarjenja konec. — Kaj pa njegovi pristaši? Dobili so par glasov iz Vrenskgorice. Koj v početku volitve je sprevidel Vah in njegovi pristaši, da je najbolje, če poberejo kopita in odidejo z volišča. — V občini Buče-Vrnskegorica je prav malo ljudi, ki bi znali pravilno nemški, na prste lahko vse seštejemo. Pa nekateri so se navzeli posilinske kulture od svojega župana. Vah je hotel Vrenskgorico potisniti v nemškutarski žakelj. Seveda se mu to ni posrečilo, čeravno se je zato veliko trudil Miha Žučko, mlinar in posestnik ter strasten pristaš Vahove stranke. Pa mi se ne bomo dali od njih učiti in komandirati. To smo pokazali na dan volitve. — Slava vrlim volilcem iz Vrenskgorice!

Konjiška čitalnica je dobila po tolikih prošnjah in rekurzih vendar enkrat gostilniško koncesijo. Gostilna se boja odpre s 1. februarjem.

Izmed ogrskih Slovencev. Iz Petanc se nam piše: Zopet smo prejeli lepo število knjig od sledečih vrlil rodoljubov: g. Franc Zacherl, učit. v Ljutomeru, g. Martin Čagran, urar v Ljutomeru, g. Janko Ozmec, učit. na Cvenu, g. M. Kocuvan, oficijal v Ljutomeru, č. g. Anton Srabočan, kaplan v Ljutomeru in gosp. dr. Chloupek, zdravnik v Ljutomeru. Bog plati! Vsem delavcem narodnim slava! — Hvaležna na vek jim bo očetnjava!

Vranski okrajni zastop je imel lansko leto 29. grudna sejo. Okrajni proračun, ki je v sledečih številkah podan, se je odobril. Skupna potreba 17.750 K. Za pokritje se vzame iz blagajničnih ostankov 2029 K, namenjuna letuške mitnice 660 K, prispevek k darilom za bike 160 K. Sklenilo se je soglasno pobirat 32% priklad na vse direktne davke